

Zmarł płk dypl. inż. Stanisław Słotwiński

#Ludzie #Obrona powietrzna #Obrona terytorialna 11 września 2023

10 września 2023 zmarł we Wrocławiu płk dypl. inż. Stanisław Słotwiński, były dowódca 3. Brygady Radiotechnicznej we Wrocławiu i były szef Wojsk Radiotechnicznych WLOP i Sił Powietrznych.

/ Zdjęcie; via Henryk Czyżyk

Ten znakomity radiotechnik i wspaniały dowódca urodził się 14 lutego 1951 w Lubyczy Królewskiej, województwo lubelskie. Po ukończeniu Technikum Elektrycznego w Krasnymstawie, w 1970 pracował w Wytwórni Sprzętu Komunikacyjnego w Świdniku. Zainteresowania elektroniką skłoniły Go do podjęcia studiów w Wyższej Oficerskiej Szkole Radiotechnicznej im. kpt. pil. Sylwestra Bartosika, w Jeleniej Górze, w 1971 Promowany w 1975 na podporucznika inżyniera wojskową służbę zawodową rozpoczął

w kompanii dowodzenia, w dowództwie 3. Brygady Radiotechnicznej we Wrocławiu, jako inżynier zautomatyzowanych systemów dowodzenia, a następnie dowódca. W latach 1980–1981 był dowódcą kompanii dowodzenia i automatyzacji w 35. Batalionie Radiotechnicznym we Wrocławiu.

Po ukończeniu w 1984 Akademii Dowódczo-Sztabowej Obrony Powietrznej Sił Zbrojnych ZSRR w Kalininie (obecnie Twer) objął stanowisko szefa sztabu-zastępcy dowódcy 35. brt, a następnie w 1986 stanowisko starszego oficera operacyjnego w sztabie 3. BRt. Po odbyciu praktyki operacyjnej został dowódcą 33. brt w Radzionkowie, a następnie szefem sztabu-zastępcą dowódcy 3. BRt. W 1994 ukończył podyplomowe studia operacyjno-strategiczne w Akademii Obrony Narodowej w Warszawie-Rembertowie. W latach 1996–2000 był dowódcą 3. Brygady Radiotechnicznej. W 1997 ukończył studia podyplomowe na Uniwersytecie Wrocławskim. W czasie, gdy dowodził brygadą, została ona wyróżniona przez ministra Obrony Narodowej *Znakiem Honorowym Sił Zbrojnych*, a przez dowódcę WLOP dwukrotnie dyplomem za osiągnięcie najlepszych wyników w szkoleniu. Od 2000 był krótko zastępcą szefa Wojsk Radiotechnicznych WLOP w Warszawie, a następnie szefem sztabu-zastępcą dowódcy 3. Korpusu Obrony Powietrznej we Wrocławiu.

W latach 2003-2004 był szefem Wojsk Radiotechnicznych WLOP, a w latach 2004-2006 szefem Wojsk Radiotechnicznych Sił Powietrznych w Warszawie. W 2005 jako szef WRT Sił Powietrznych wycofał z eksploatacji wszystkie radiolokacyjne stacje produkcji byłego ZSRR, rozpoczął wdrażanie do eksploatacji posterunków radiolokacyjnych dalekiego zasięgu typu *Backbone*, przygotował modernizację stacji radiolokacyjnych NUR-12. Zapoczątkował proces dostosowywania struktury organizacyjnej WRT do aktualnych zadań i zmieniającej się sytuacji. Jego działania doprowadziły do sprzęgnięcia polskiego systemu wykrywania i naprowadzania z systemami państw NATO. Trzyletnia kadencja na tym stanowisku zakończyła się w 2006 i przeniesiony został do rezerwy kadrowej.

Po przejściu na emeryturę nie rozstał się z lotnictwem i w latach 2007–2012 był dyrektorem Aeroklubu Wrocławskiego. Obowiązkowy i systematyczny w pracy, przychylny dla podejmowanych inicjatyw zaskarbił sobie ogromny szacunek lotników sportowych i władz Aeroklubu Polskiego. Był profesjonalistą i perfekcjonistą, odznaczonym m.in. Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski (2001), Złotym Krzyżem Zasługi (1993), Srebrnym Krzyżem Zasługi (1988), Złotym (1997), Srebrnym i Brązowym Medalem *Za Zasługi dla Obronności Kraju*, Złotym (1983), Srebrnym i Brązowym Medalem Siły Zbrojne w Służbie Ojczyzny oraz innymi odznaczeniami państwowymi i resortowymi.

Był żonaty – żona Elżbieta z zawodu jest ekonomistą, a syn Tomasz – oficerem WP. Interesował się historią współczesną, lotnictwem i sportem. Mieszkał w

miejsowości Pęgów koło Wrocławia.

Ceremonia żałobna pożegnalna rozpocznie się 14 września 2023, o 11:00, w kościele pw. św. Mikołaja w miejscowości Pęgów.

© Wszelkie prawa zastrzeżone, 2007-2026 Altair Agencja Lotnicza Sp. z o. o